

vederhæftige Folk, og at Statens Garantte i Birkeligheden ikke har det Mindste at betyde, førend Banen er færdig, saa at Ingen indlæder sig paa at kjøbe disse Actier uden nøie at have overveiet, hvem det egentlig er, der garanterer deres Værdie.

Finantsministeren: Denne Disrecommendation af Actierne troer jeg dog ikke er fornøden, thi det er noget, som er Folk, der kjøbe Actierne, velbekendt, og det vil til Overflod ogsaa staae i selve Garantien; thi det er en Selvfølge, at Regjeringen ogsaa anseer sig pligtig til at paategne Garantien paa en saadan Maade, at Enhver af selve Garantien kan læse sig til, hvad den har at betyde, og saaledes vil altsaa enhver, endogsaa Lægmand, som kommer i Besiddelse af Actierne, naar han læser Garantien, kunne see, hvad den betyder.

Med Hensyn til de Forslag, Udvalget har stillet, er der kun et eneste, hvorom jeg skal udtale mig; de øvrige anseer jeg mindre vigtige, men det er, forsaavidt der er foreslaaet, at den sidste Periode af § 6 skulde udgaae; derved paatænker det ærede Udvalg at give Regjeringen en større Raadighed med Hensyn til den paagældende Bestemmelses Fuldførelse i sin Tid, men jeg vil dog tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs Overveielse, om det ikke hører til de saa Garantier, Lovforslaget indeholder for det fremtidige Actiefelskab, som paa Basis af dette Forslag skal fyldestgøre Sagen, at naar Staten vil indfri Actierne efterhaanden, saa skal det skee efter Lodtrækning. Jeg vil vel indrømme, at det vanskeligt kan skee paa anden Maade, men det er dog vist, at det er en større Garantie for Actionairene, naar de skulle udsættes for i sin Tid at kunne miste Actiepapirer, som de maa see da sætte stor Pris paa, at dette da ikke skal skee vilkaarligt, men paa den Maade, hvor paa Statspapirer og Børspapirer sædvanlig inddrages, nemlig ved Lodtrækning. Jeg troer

derfor, at det er en Indskrænkning for Regjeringen, der ikke er større end den, der finder Sted ved ethvert Statslaan, og mener derfor, det maatte hellere forblive ved den Maade, som det oprindelige Udkast har foreslaaet. Det er imidlertid blot Noget, jeg vil henstille til Udvalgets og de Medlemmers Overveielse her i Thinget, som maatte være Medlemmer af det nuværende Jernbaneselskab.

Ordføreren: Jeg skal ikke undlade at opfordre Udvalget til at tage dette Punkt under nærmere Overveielse imellem Sagens 2den og 3die Behandling, og jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man har antaget, at de Capitalister, der ville afflutte Laaner om de Penge, Jernbanen kunde bygges for, kunde maafee bringe flere Maader i Forslag, der kunde være behageligere for dem og ikke mere byrdefulde for Regjeringen at give sit Samtykke til, end at den partielle Indløsning skulde skee ved Lodtrækning. Det lod sig tænke, at man for Exempel foreslog, hvad der jo ogsaa er den ærede Finantsminister meget vel bekendt er en brugt Maade til at tilbagebetale Laan paa, at det skulde skee efter visse Serier, hvoraf man skulde opstige 1, 2, 3, 4 eller 5 Serier ad Gangen, naar man ikke vilde opstige dem alle paa een Gang, hvorefter det maatte ligge i Regjeringens Magt at opstige saamange Serier, den vilde, dog at den forbandt sig til at opstige Serien 1 før den opstige Serien 2, o. s. v. Men saadanne Indløsningsmaader vilde være affaarne, naar man i Loven havde fastsat, at det kun skulde skee ved Lodtrækning. Det er af denne Grund, at Udvalget har foreslaaet, at Slutningen af § 6 skulde udgaae, for ogsaa i denne Henseende at lægge saa faa Hindringer i Veien som muligt for Regjeringen, naar der dog ikke derved vandtes nogen større Garantie for nogen af Parterne.